Lumi és a kis méhecske

Egy mese a háláról: ahogy Lumi a Hála Kertjében megtanulja, hogy egyetlen köszönöm szó is virágot tud nyitni.

Azon a reggelen a nap még csak félig bújt ki a dombok mögül. A Hála Kertjére olyan csönd borult, mintha minden virág egyszerre tartotta volna vissza a lélegzetét.

Lumi nesztelenül lépett ki a harmatos fűre.

A kert tele volt jó dolgokkal. A pipacsok bólogattak, a levendula illatozott, a szirmokon pedig ott ült a harmat. Lumi végigsétált köztük, és meg sem állt, hiszen minden reggel ezt látta.

A kert szélén, egy nagy levél árnyékában azonban egy kis méhecske üldögélt. Nem zümmögött, nem szállt, csak nézte a lába előtt a földet. A szárnya lekonyult, mint két fáradt szirom.

Lumi megállt mellette. „Te miért vagy ilyen szomorú?", kérdezte halkan.

A méhecske nagyot sóhajtott.

„Egész nyáron gyűjtöm a mézet", felelte. „Virágról virágra szállok, reggeltől estig. De soha senki nem veszi észre. Mintha ott sem lennék."

„Segítek!", mondta Lumi fürgén. „Majd én is hordom veled a mézet, és akkor gyorsabban kész leszel."

A méhecske megrázta a fejét. „Nem attól fáradtam el”, mondta.

Lumi leguggolt a fűbe, és sokáig nézte.

Aztán eszébe jutott a reggeli tea, amit otthon mindig aranyszínű hársfamézzel édesítettek.

„Te csináltad azt a mézet, ami reggel megédesíti a teámat?”, kérdezte. „Akkor minden reggel a te munkádat kóstolom.”

Köszönöm, kicsi méhecske. Nagyon köszönöm.

És ekkor megrezdült valami a méhecskében. A szárnya, amely olyan fáradtan lógott, lassan megemelkedett.

A pici teste megrebbent, aztán halkan, boldogan felzümmögött.

Lumit attól a perctől kezdve nem lehetett megállítani. Odahajolt a pipacshoz, és megköszönte a puha piros színét. Megköszönte a harmatnak a hűs csillogását. Megköszönte a napnak, hogy minden reggel visszatér a domb mögül.

A kis méhecske közben körbetáncolta, és a nyomában mézédes illat lebbent.

A Hála Kertje már nem volt olyan csöndes. Megtelt halk zümmögéssel és susogással.

Egy köszönöm nagyon kevés időbe kerül. Annak viszont, aki hallja, sokszor visszaadja a kedvét.

Vége

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Mit köszönnél meg ma valakinek, aki segített neked?
2. Szerinted miért lett vidámabb a méhecske, amikor Lumi megköszönte a munkáját?
3. Mi az a kis dolog a mai napodban, aminek örülni tudsz?